

Số ngày hiếm có a truy n th ng

Tác Giả: Hu nh Th c Vy

Thứ Ba, 06 Tháng 12 Năm 2011 06:18

Đã m i chín năm trôi qua, nh ng h t h ng và th ng t n trong lòng tôi d n l ng xu ng.

Tôi không mu n nh l i nh ng ngày y nh ng h v n ti p t c hành đ ng nh th c tình khi n nh ng đau kh mà h đã gây ra cho gia đình tôi s ti p t c đi theo tôi mãi. Dù t t c nh ng b t h nh c a tu i th , tôi đã l n lên m nh m và nh ng t n th ng không th l y đi trong tôi ni m yêu đ i, yêu ng i và c m t hoài bão. Dù nh ng ngày tháng đã qua đ i v i ba ch em tôi là quá nhi u v t v và m t mát, chúng tôi –m i đ a đã l n lên nh nh ng m m non v t qua nh ng vùi d p đ tr nên xanh t i không kém bao cái cây khác.

Tôi t ng nh th m r ng mình ph i s ng v i lòng nhân ái và tình th n đ o đ c. Tôi đã c g ng không đ quá kh bi n tôi thành m t k thi u lòng v tha và nhân b n. Cho đ n hôm nay, tôi tin là mình làm đ c nh th . Th t v y, trong t t c nh ng gì tôi vi t, r t hi m khi tôi k c th v hoàn c nh gia đình mình; v nh ng đàn áp, sách nhi u mà ng i ta đã làm đ i v i gia đình tôi, mà ch vi t v nh ng th i nát t h th ng c a ch đ , đ ph n nào ch ng mình r ng nh ng gì tôi vi t là thi n chí và r ng tôi là chính tôi ngày hôm nay-m t ng i tr hăng hái c vũ cho t do, không ph i vì ng i ta đã b t ba tôi, mang đ n nhi u gian kh cho gia đình tôi, mà b i vì tôi mong mu n mình và con cháu mình đ c s ng trong m t Vi t Nam đáng t hào h n. T b n thân mình, tôi hi u r ng hoa Dân ch t do s không th n không cánh đ ng h n thù và h p hời.

Sự nguy hiểm của truy cập mạng

Tác Giả: Hu&nh Th&c Vy

Thứ Ba, 06 Tháng 12 Năm 2011 06:18

Có lẽ khi chúng ta đã quan tâm, yêu thích một người, lòng chúng ta đang sách nhiễu tới đời sống cho ngại vàng chi phí, luôn nghĩ rằng một con bé con trai nên một cô gái trẻ luôn miệng nói rằng đi u "già" hơn tuổi mình vì tôi có một "truy cập mạng" gia đình. Không, tôi là người mù chữ nhưng tôi truy cập mạng nhưng không mù chữ gì cả là "truy cập mạng" để nâng tâm hồn và trí tuệ mình. Bởi lẽ, một tâm hồn và trí tuệ là được vào những giá trị của quá khứ lâu đời nên trẻ nên học tập, thi đua học tập và thi đua nâng lên văn minh. Tôi không mù chữ nhưng tôi. Tôi không mù chữ nhưng vì làm của ba tôi chính xác chi tiêu cho tôi một cảm hứng để tìm hiểu về giá trị của do và một cảm hứng để nhìn thấy rõ nét những điều tốt đẹp trong thế giới này- thế giới của cái gọi là "xã hội chế độ". Mà cái bóng ma của nó (XHCN) vẫn đang còn ám ảnh một vài quốc gia còn rớt rớt lại trên Hoàn cầu.

Tôi cho rằng truy cập mạng cũng có những cái nguy hiểm của nó, mà trong bài đã viết xong, tôi có nói về sự nguy hiểm này. Những bản thảo của bài viết đó đã được chấp thu ngày 8 tháng 11 vừa qua trong đợt khám xét và chấp thu được và "tài liệu" của an ninh tỉnh Quảng Nam. Tôi cảm nhận được cái truy cập mạng (bắt đầu bằng chữ t, x, u, p, m, v, l, n, v, c) đang ám ảnh khá nhiều người Việt Nam chúng ta và gây ra những hậu quả không thể coi thường. Bởi vậy, tôi muốn bàn lại về tài đó trong bài viết này.

Truy cập mạng là một khái niệm khá rộng, nó bao hàm những giá trị văn hóa và lối sống của những thế hệ quá khứ để lại và truy cập mạng qua nhiều thế hệ. Lâu nay chúng ta có xu hướng nhìn nhận truy cập mạng trong nhãn quan tích cực. Tôi không có ý định phân tích các mặt tốt của truy cập mạng vì điều này thực sự đáng ngạc nhiên bởi khá dễ dàng. Chắc chắn, cũng như tất cả các giá trị nhân sinh khác, truy cập mạng có một tiêu cực của nó. Việc học hỏi những tinh hoa truy cập mạng sẽ giúp mọi người chúng ta lĩnh hội những giá trị tốt đẹp của cha ông, làm giàu thêm cho cuộc sống và nhân sinh quan của mình. Nhưng sẽ bám víu vào truy cập mạng, như tôi đã nói khi nhìn chúng ta bị lệ thuộc vào ánh sáng của giá trị mới, hoặc có thể mắc sai lầm khó tháo gỡ.

Thực sự, truy cập mạng là một bám rễ sâu chôn trong tâm thức và lối sống mọi người chúng ta. Có khi nó trở thành những thói quen như là giáo điều trong đời sống của một số người. Mà lối sống, lối tư duy giáo điều, lệ thuộc quá khứ không phải là một nhược điểm cho tất cả, cũng như sáng tạo. Vì thế truy cập mạng trong nhiều trường hợp là cái rào cản lớn cho sự phát triển và hành động. Đó chính là sự nguy hiểm của truy cập mạng mà tôi muốn nói đến. Mọi người chúng ta đều có thể tìm thấy những minh chứng sống động và không kém hùng hồn cho nguy cơ này. Là một người nông dân miền Bắc và hay lý luận. Tuy thế, tôi không thể có lý lẽ nào để phê phán một cách hiểu quả khi một số người cho rằng ông mà "hỏi chuyện con cháu chúng ta" và thán phục người Hồ Chí Minh. Đây là một ví dụ điển hình cho thấy rằng mọi người mù chữ nhưng rành buồm của quá khứ, của truy cập mạng gia đình để được tiếp cận thì phải đi một vài những người (tuy vô hình) nhưng vô cùng to lớn, mà một tầm vóc trí tuệ cao cũng không đem báo cáo

hơn khả năng thoát khỏi nó.

Trên đây là những gì tôi đã suy nghĩ và viết ra trong bốn tháng đã qua. Tâm trạng tôi không tốt chút nào khi viết lên những dòng đó. Nếu những người dân Việt Nam có “góc gác ngang sổ” cần bám giữ truyện ngắn này thì công cuộc của dân chúng hóa Việt Nam sẽ rất khó khăn. Thế những những ngày vừa qua, tôi đã có một cái nhìn khác, mới mẻ và khác quan hơn. Những chú bác tôi nhận là công chức hữu trí, là đồng viên của “hình thức” đã gọi đến, viết theo tôi thăm tôi. Lâu nay, tôi tiếp xúc với những quan điểm mới mẻ trong các bài viết của mình khá “cực đoan” và bởi những người cho rằng không phù hợp với cách nhìn của người trong nước. Tôi buồn và hay nghĩ ngợi về điều đó, vì thực ra tôi viết là để cứu vãn người Việt trong nước chứ không phải dành cho người Việt trong các xã hội do-những người có công với tôi nghiên cứu trên dân chúng tôi. Những hôm nay, trong niềm hân hoan, tôi đọc các bài viết của chú bác, anh chị em trong nước đọc bài tôi và đồng cảm với tôi. Điều với tôi, điều đó có nghĩa là, đã có một người người “cực đoan góc” dũng mãnh tiếp cận cái truyện ngắn của gia đình và bốn thân đã bám rễ lâu ngày để những người duy mới, với những mới của dân tộc. Đó là một tín hiệu tốt cho con đường dân chúng hóa Việt Nam. Tuy nhiên dân chúng có thể được xây dựng vững chắc thành phần của bốn những cái xã hội-đó là một cá nhân. Vì thế, tiếp duy của một người dân càng tiến bộ, công cuộc của dân chúng càng sáng sủa.

Trên đây là chuyện về gia đình tôi, báo chí “chính thức” của Nhà cầm quyền đã đưa tin rằng: ba tôi sau khi ra tù còn tiếp tục viết và “xúi giục” hai chị em tôi viết bài “chống phá Nhà nước”. Tôi nghĩ mình không có gì phải bàn về chuyện quý vị chính quyền cho là chúng tôi “chống phá Nhà nước”. Tôi chỉ muốn nói một chút về chuyện “xúi giục”. Tôi có thể khẳng định với quý vị rằng, không hề có sự “xúi giục” nào ở đây. Ba tôi hiểu những chuyện bài phân tích tình hình thế giới trong nước và quốc tế. Trong khi những bài viết của tôi thiên về lý luận và những đồng cấp đồng nghiệp để tài mang tính lý thuyết, tiếp tục đồng cấp vũ trụ do trên bình diện quan. Tôi nghĩ, chúng ta có thể bỏ “xúi giục” nào hăng hái như tôi. Bởi những hành động của tôi xuất phát từ ý thức và sự vững vàng thân, không phải thu vào cái gọi là “truyện ngắn” của gia đình. Tôi cho rằng chúng ta những kẻ thiêu tri thức và sự tin tưởng vào đảng bộ những khác xúi giục. Trong khi tôi nhận thức khá sâu sắc về những việc mình nói và làm, và có khả năng tiếp thu trách nhiệm. Những người tiếp cận truyện ngắn trôi buồm sự mãi mãi chỉ quanh quẩn trong hào quang le lói của quá khứ mà không thể tiếp cho mình một tiếp trình tiếp và một giá trị mới mẻ. Vì thế tôi chỉ là tôi, một người tiếp vì lòng khao khát tiếp do mà luôn tranh thủ mới của tôi để tiếp ca nó.

Một dù cuộc đời tiếp, khám xét, tiếp thu vừa qua làm tái hiện trong tâm trí tôi những hình ảnh đáng sợ về những hành động khủng bố của chính quyền khi bắt ba tôi mười chín năm trước (xin lỗi vì tôi không thể tìm được tên người nào chính xác hơn để mô tả hành động của quý vị ngoài từ “khủng bố”), những gì tiếp trong lòng tôi chỉ là khi nào dậy lên sự hận thù quý vị. Quý vị là kẻ làm ác và việc tiếp cáo tiếp ác của quý vị không đồng nghĩa với sự hiện diện lòng thù hận trong tôi. Quý vị đã sai lầm tiếp tiếp tiếp, tiếp tiếp tiếp, quý vị phải biết điều đó. Và tôi nghĩ tôi chỉ có thể

Số nguy hiểm của truyện ngắn

Tác Giả: Huỳnh Thúc Vy

Thứ Ba, 06 Tháng 12 Năm 2011 06:18

Có sự hy vọng cho các giá trị mà tôi tôn vinh khi không biết biết cái ai xúi giục và cũng không để tâm trí mình biết về cái quá khứ gia đình đã biết quý và chà đạp. Tôi tin vào luật nhân quả, vì thế đi vào quan trọng nhất về tôi hôm nay duy chỉ là sự trao đổi để sống và tri thức chỉ không nuôi dưỡng thù hận.

Tôi là người không hay mang hoàn cảnh gia đình mình để làm mình chứng cho tội lỗi của Nhà cầm quyền, biết quý và có những sai lầm to lớn hơn nhiều của người biết về chuyện. Nói lên cái sai lầm của tội lỗi thu được biết những chuyện của quý và là đi vào làm tôi thấy mãi mãi. Những người Nhà cầm quyền liên tiếp phạm sai lầm, chà đạp nhân quyền và tất cả do của những con người đã lên tiếng vì những nguyên nhân và trách nhiệm về những chuyện thì tất cả hành động này của quý và tất cả thân chúng nói lên một cách sinh động về những chuyện của quý và.

Tam Kỳ ngày 30 tháng 11 năm 2011

© Huỳnh Thúc Vy